

הת (נצרת) 19295-08-25 - עיסא נוג'ידאת נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ה"ת 19295-08-25 נוג'ידאת נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט נטע לב

עיסא נוג'ידאת

מבקש
נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה מיום 7/8/25, להחזרת טנדר מסוג "איסוזו", מספר רישוי 255-87-901 אשר נתפס על ידי המשטרה ביום 12/6/25 (להלן: "הרכב").
2. המבקש טען בבקשה כי הוא הבעלים של הרכב והרכב חיוני עבורו לשימוש לצורכי עבודתו במסגרת חברת "דאר לופה בע"מ" שבבעלות אחותו המספקת שירותי מדידת מונים. ביום 12/6/25, נעצר מר עמאר נוג'ידאת (להלן: "הנאשם") שהינו עובד של החברה בחשד לביצוע עבירת נשק אשר בוצעה במהלך נסיעתו ברכב. במועד המעצר, נתפס הרכב בידי המשטרה וטרם הוחזר למבקש. המבקש ציין כי הוא לא מעורב בביצוע העבירה ומבקש את השבתו, אך לא תמך בקשתו בתצהיר מטעמו.
3. בתגובה לבקשה המשיבה פירטה את טעמיה לדחיית הבקשה, הותרת הרכב בידי היחידה החוקרת והצורך בחילוטו. בתגובתה טענה כי המבקש הכחיש את בעלותו והחזקתו ברכב כשמסר עדות במשטרה, לדידה, הוא לא ידע למסור פרטים בסיסיים ביחס לרכב ואף הדגיש כי הרכב בבעלותו של הנאשם (הפנתה לשורות 19-42 לעדות המבקש במשטרה מיום 18/6/25). עוד טענה כי הרכב משמש כראייה בהליך הפלילי מאחר שנעברה בו עבירה והחזרתו לידי המבקש פוגע בזכותה לעתור לחילוטו ויזהם את הרכב כמוצג ראיתי והפנתה לפסיקה רלוונטית.
4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 21/8/25, המשיבה חזרה על טיעוניה בתגובה ולאחר ששמעה את הערות בית המשפט, הסכימה לשחרור הרכב בכפוף לויתור על זכותו לטעון טענה המתייחסת לרכב לפי כלל הראייה הטובה ביותר, להפקדה בסך של 30,000 ₪, איסור ביצוע דיספוזיציה וביטוח לטובת המדינה. עוד התייחסה לבקשת החילוט שלא הוגשה עם כתב האישום אלא הוגשה לאחר ישיבת ההקראה והפנתה לסעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)

[נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") הקובע כי ניתן להגיש בקשת חילוט לאחר מתן גזר הדין.

5. המבקש טען כי הוא מוותר על זכותו לטעון טענה בהתאם לכלל הראיה הטובה בדבר הרכב. לעניין בקשת החילוט, המבקש טען כי המשיבה לא יכולה לעתור לחילוט מאחר שבקשת החילוט לא נכללה בכתב האישום שהוגש בהתאם להנחיית פרקליט המדינה אלא הבקשה הוגשה לאחר תיקון כתב האישום. עוד טען כי המבקש הוא הבעלים של הרכב על אף שהרכב נמצא ברשותו של הנאשם לצורכי עבודה בלבד במשך כשנתיים וזאת בניגוד לטענת המשיבה. המבקש עותר לשעבוד הרכב לטובת המדינה מאחר שלא ניתן לבצע דיספוזיציה וכן, חתימה על ערבויות כספיות וככל שיידרש ערב נוסף.

דין והכרעה:

6. הפקודה מסדירה את הכללים הנדרשים לצורך בחינת בקשתו של המבקש להחזרת החפץ ובעניינו הרכב.

7. הוראת החוק 32(א) לפקודה קובעת כי:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

הוראה זו מקנה סמכות למשטרה לתפוס חפץ לרבות כלי תחבורה ומונה חמש חלופות: באותו חפץ נעברה עבירה; עומדים לעבור עבירה; החפץ עשוי לשמש כראיה בהליך משפטי בשל עבירה; החפץ ניתן כשכר בעד ביצועה של העבירה; החפץ ניתן כאמצעי לביצועה של העבירה.

8. סעיף 33 לפקודה קובע כי המשטרה רשאית לשמור את החפץ עד שיוגש לבית המשפט:

"נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט".

9. בהתאם לסעיף 34 לפקודה, לבית המשפט נתונה הסמכות לדון בבקשת שחרור הרכב מיום תפיסתו ולקבוע על מסירת החפץ לתובע הזכות או אדם פלוני:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

10. בעניינו, המשיבה טוענת לצו חילוט לפי סעיף 39(א) לפקודה אשר קובע את סמכותו של בית

המשפט לחלט את החפץ שנתפס:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

11. בית המשפט העליון בבש"פ 342-06 **חברת לרגו לעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 12/3/06) (להלן: "**עניין לרגו**") קבע כי בעת הכרעת גורלו של תפוס, על בית המשפט לבחון את התכליות שהרשות פעלה מכוח סמכותן לתפוס את החפץ. שלוש התכליות העיקריות הן: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט.

12. עוד נקבע בהמשך כי בית המשפט יבחן אם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו של החפץ בידי המשטרה ואם אכן מתקיימת העילה, יש לבחון האם ניתן להשיג את תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקניין בדרך של "חלופת התפיסה" כך שתגשים כראוי את ההגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט. במסגרת בחינת האיזונים, יחליט בית המשפט האם ניתן לשחרר את החפץ על אף המשך קיומה של עילת התפיסה ויקבע באילו תנאים מידתיים ראוי לעשות כן.

13. במקרה דנן, תפיסת הרכב נעשתה כדין, שעה שהייתה למשטרה יסוד סביר להניח כי ברכב נעברה עבירה כאמור בסעיף 32 לפקודה. כמו כן, התכליות המוזכרות בעניין לרגו התקיימו במקרה שלפניי, התפיסה הייתה לצורך מניעת ביצוע עבירות עתידיות, שכן, הנאשם השליך רימון הולם לעבר ביתם של דודיו במהלך נסיעתו ברכב, התפיסה היא למטרת חילוט ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט.

14. משנתקיימו התכליות העיקריות הנזכרות לעיל, בית המשפט יבחן האם ניתן להשיג את מטרת התפיסה בחלופה אחרת תוך פגיעה פחותה בבעל הקניין והגשמת האינטרסים השונים.

15. מחד גיסא, כנגד הנאשם מתנהל הליך פלילי ומעיון בחומר הראיות שהונחו בפניי נראה כי קיים סיכוי למשיבה להביא להרשעת הנאשם ומאידך גיסא, המבקש הוא בעל הרכב אך מי שהחזיק ברכב ועשה בו שימוש לצורכי עבודה הוא הנאשם. המשיבה בטיעוניה עומדת על התנגדותה לשחרור הרכב כל אימת שהנאשם נמצא בהליך פלילי אליו קשור הרכב.

16. לאור כל האמור לעיל, ולאחר שערכתי את האיזונים הראויים בין זכות הקניין של המבקש לבין האינטרס הציבורי, הגעתי לכלל מסקנה כי האיזון הנכון והראוי הוא לקבל את בקשת המבקש ולהחזיר את הרכב אליו.

17. על כן, אני מורה על החזרת הרכב למבקש וזאת לאחר מילוי התנאים שלהלן:

א. המבקש יפקיד סכום של 30,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית בקופת בית המשפט.

ב. יוגש תצהיר חתום ע"י הנאשם הן לתיק זה והן להליך העיקרי המתנהל כנגד הנאשם בו מוותר הנאשם על כל טענה בהליך הפלילי עובדתית או ראייתית, ישירה או עקיפה ביחס לרכב וכן, ויתור על כל בדיקה וטענה הקשורה לבדיקתו על ידי היחידה החוקרת ביחס לרכב.

ג. תצהיר הנאשם יכלול גם התחייבות שלא לערוך בדיקה ברכב לאחר שחרורו ולא לעשות שימוש ראייתי בממצאים המבוססים על בדיקה לאחר שחרור הרכב.

ד. ניתן צו האוסר על כל דיספוזיציה ברכב.

ה. המבקש יבטח בביטוח מקיף את הרכב והמדינה תירשם כמוטב בפוליסה.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ו, 09 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.